

Arrest

nr. 93 927 van 19 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 12 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. OGUMULA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 juni 2011 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 *ter* van de vreemdelingenwet in. Op 7 september 2011 werd verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 *ter* van de vreemdelingenwet ontvankelijk verklaard. Verzoeker werd in het bezit gesteld van een A.I. Op 3 april 2012 werd door de ambtenaar-geneesheer een negatief advies uitgebracht. Op 12 april 2012 besliste de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 *ter* van de vreemdelingenwet ongegrond te verklaren.

Dit is de bestreden beslissing

“Er worden medische elementen aangehaald voor G, A. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 03.04.2012 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat er geen aandoening blijkt die een actueel reëel risico inhoudt voor betrokkene(s) leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het land van herkomst is: cfr. het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige medische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië, De arts-adviseur stelt in het medisch verslag dat betrokkene kan reizen en er geen medische noodzaak is tot mantelzorg.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden...”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot motiveringsplicht van bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsplicht. “De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere bestuurshandeling moet worden gedragen door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar moeten zijn, en die daarom, naar aanleiding van het wettigheidstoezicht, moeten kunnen worden gecontroleerd”. De materiële motiveringsplicht houdt met andere woorden in dat er rechtsgeldige motieven moeten zijn. De formele motiveringsplicht houdt in dat de feitelijke en juridische motieven waarop de beslissing steunt, in de beslissing zelf moeten worden weergegeven. Bovendien moeten de juridische en feitelijke overwegingen afdoende worden gemotiveerd”. Gezaghebbende auteurs zijn van mening dat Indien de formele motiveringsplicht wordt geschonden, kan dit door het bestuur worden rechtgezet door in een nieuwe beslissing de motieven uitdrukkelijk te vermelden. De beslissing kan bijgevolg worden overgedaan. Dit is evenwel niet mogelijk indien de beslissing inhoudelijk of materieel niet deugdelijk is gemotiveerd. In casu, heeft de Dienst Vreemdelingenzaken de motivering van de bestreden beslissing tot weigering van de asielaanvraag zich beperkt tot enkel standaardoverwegingen die dermate haaks op de materiële en formele motiveringsplicht staat. Het is duidelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken de bestreden beslissing niet naar recht heeft gemotiveerd en dan ook tot een onredelijk besluit is gekomen. De bestreden beslissing blijft in gebreke om in de beslissing zelf de juridische en feitelijke redenering uit te leggen die dienen als grondslag van de bestreden beslissing. Verzoeker verloopt de bestreden beslissing en de zeer beperkte argumenten erin aangehaald, waarna verzoeker deze zal weerleggen. Met betrekking tot de beschikbaarheid van de medische zorgen in het land van herkomst (inclusief mentale zorg). De bestreden beslissing beweert dat “er geen aandoening blijkt die een actueel reëel risico inhoudt voor betrokkene(s) leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het land van herkomst is: het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige medische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië ”. Verzoeker heeft de eer hierop te antwoorden dat de beschikbaarheid van specifieke medische hulp voor de aandoening waaraan verzoeker lijdt dient in concreto te worden beoordeeld in de context van de algemene gezondheidssituatie in Armenië. Uit stukken 3 en 4 stelt Uw Raad vast dat Armenië voor alle onderzochte criteria zeer ver onder het Europese gemiddelde blijft steken, en in vergelijking met 25 andere landen, zoals o.m. Oost Europese landen, zeer ondermaats scoort. Met betrekking tot de financiering van de gezondheidszorg, gemiddeld inkomsten per inwoner, totale gezondheidsuitgaven per inwoner, niveau van toegankelijkheid tot essentiële geneesmiddelen, geografische spreiding van ziekenhuizen, toegang tot gezondheidszorg edm..., blijkt uit stuk 3 dat er een grote inhaalbeweging vereist blijft in de algehele gezondheidszorg, aangezien de algehele gezondheidszorg nog steeds ondermaats is en ernstige schendingen van het humanitaire recht thans schering en inslag blijft. Zeer veel mensen in Armenië die nood hebben aan medische zorg voor mentale aandoeningen deze noodzakelijke zorg niet krijgen ingevolg: gebrek aan kennis, stigmatisering van de maatschappij, onmogelijkheid om beroep te doen op de geschikt diensten, ouderwets aanpak van mentale ziekten, waarbij sociale en psychologische behandelingen niet eens aan bod komen, en waar enkel gewerkt wordt met medicaties. Verzoeker stelt vast dat de beschikbaarheid van de medische zorgen in het land van herkomst is, in tegenstelling tot de bewering van de bestreden beslissing, dus niet reëel, onzeker en zeer beperkt (stuk 3) (RvSt. 29 november 2000, nr. 91.152, RDE 2002 N° 119). Stuk 5 toon teven aan dat personen met mentale gezondheidsproblemen de meest

kwetsbare leden van de maatschappij blijven . In het bijzonder wat de therapie van depressie betreft, is het probleem echter dat een dergelijk therapie louterweg niet bestaande is. Immers, voor minder ernstige gevallen is er gewoon geen alternatieve behandeling mogelijk, aangezien dat Armeense gezondheidszorg zich eerder concentreert op zeer ernstig mentaal zieke patiënten. Verzoeker stelt vast dat de medische zorgen in het land van herkomst geen aanvaardbare kwaliteit heeft (RvSt 7 mei 2001, nr. 95.175, RDE 2002 N° 119; RvSt 30 november 1999, nr. 83.760, RDE 2002 N° 119). De medische zorgen in het land van herkomst zijn bovendien financieel niet toegankelijk voor verzoeker (RvSt. Nr. 75.389, 22 juli 1998, J.L.M.B. 1998 1562). Verzoeker voegt eraan toe op de stelselmatige problemen bij het beheer van faciliteiten voor geestelijke gezondheidszorg, waaronder de ontstentenis van een staatsbeleid inzake geestelijke gezondheid, het gebrek aan effectief wetgeving, het gebrek aan standaarden en gedragsnormen voor personeelsleden van faciliteiten voor geestelijke gezondheidszorg en een gebrek aan financiering van dergelijke faciliteiten (stuk 3). Gezien het voorgaande zal, een terugkeer naar het thuisland leiden tot een verergering van de depressieve toestand waarin verzoeker zich op dit moment bevindt en verergering van zijn aandoeningen met een reëel risico op verergering, zoals hoger geschetst. Meer nog kan men enerzijds in Armenië niet beschikken over een aanvaardbaar kwalitatief niveau van medische verzorging anderzijds bestaat er geen systeem van sociale zekerheid waarop verzoeker kan terugvallen. Er zal alleszins een miniem systeem van sociale zekerheid bestaan, maar dat voor verzoeker financieel ontoegankelijk is zoal eerder vermeld (RvSt. Nr. 75.389, 22.07.1998 en RvSt. Nr. 80.553, 01.06.1999). Dienvolgens is de motivering van de bestreden beslissing niet correct. De bestreden beslissing geeft niet de juist motieven weer waaraan de beslissing ten grondslag ligt. De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht die men mag verwachten in elk concreet geval. Volgens vaste rechtspraak 'de beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen (RvSt. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681). Volledigheidshalve voegt verzoeker eraan toe dat het advies van de geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken onvoldoende is. Men had in casu het advies moeten laten inwinnen van een onafhankelijke specialist in concreto een psychiater, wat in casu niet gebeurd is (RvSt. 91.709. 19 december 2000). Als de bestreden beslissing toch zou stellen dat men in Armenië de benodigde behandeling voorhanden is, quod non, dan dient de beslissing hiervan uiteraard het onweerlegbaar bewijs te leveren, wat in de bestreden beslissing niet gebeurd is (RvSt. 7 mei 2001, nr. 95.175, RDE 2002, n° 119). Dienvolgens toont verzoeker dat zijn medische behandeling noodzakelijk is en in zijn land van herkomst onmogelijk kan worden bekomen. De bestreden beslissing schendt artikel 9ter Vreemdelingenwet, Wet Motivering Bestuurshandelingen, zijnde de materiële en formele motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Verzoekers enige kritiek bestaat eruit dat de medische zorgen in Armenië niet kwalitatief en financieel niet toegankelijk zouden zijn.

Deze kritiek is niet van aard afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing verwijst uitdrukkelijk naar het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 3 april 2012, dat luidt als volgt:

"Door de betrokkene werd het volgende medisch getuigschrift voorgelegd ter staving van de aanvraag: Medisch getuigschrift d.d. 01/06/2011, opgesteld door dr. C. B, huisarts.

Uit een studie van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift blijkt dat deze 24-jarige man zich in juni 2011 met een ernstige majeure anxiodepressieve toestand, claustrofobie en arteriële hypertensie (stress-gerelateerd) presenteerde.

De geconsulteerde huisarts, dr. B, vermeldde een medicamenteuze behandeling met Mirtazapine 30 mg (farmaceutische stof mirtazapine: een antidepressivum), Alprazolam 0,5 mg (farmaceutische stof alprazolam: een benzodiazepine die gebruikt wordt als anxiolyticum/een geneesmiddel dat angst en onrust vermindert) en Amlodipine 5 mg (farmaceutische stof amlodipine: een calciumantagonist). Hij attesteerde verder dat de voorziene duur van de noodzakelijke behandeling minstens 6 maanden bedroeg, dat de evolutie ongunstig was zonder behandeling en dat neuropsychiatrische en psychologische opvolging noodzakelijk waren.

Ondanks het tijdsverloop van intussen 10 maanden ontvingen we van de betrokkene geen aanvullende medische (eventueel neuropsychiatrische) getuigschriften/verslagen meer aangaande de verdere evolutie van de beschreven medische problematiek (ernstige majeure anxiodepressieve toestand, claustrofobie, stress-gerelateerde arteriële hypertensie) na juni 2011 en/of waaruit zou blijken dat hij in deze context nog steeds medische (eventueel neuropsychiatrische) zorgen krijgt en/of m.b.t. de precieze aard van een eventuele huidige noodzakelijke medische behandeling.

Het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige psychiatrische en/of andere medische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst. Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift kan de actuele aanwezigheid bij de betrokkene van een risico in de zin van het artikel 9ter niet bevestigd worden.

Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen. Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift blijkt niet dat mantelzorg op dit ogenblik strikt medisch vereist is bij de betrokkene.

Conclusie:

Op basis van het ter staving van de aanvraag voorgelegde medisch getuigschrift blijkt mijns insziens geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor betrokkenes leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het land van herkomst is: cfr. het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige psychiatrische en/of andere medische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië."

Deze overwegingen laten verzoeker toe om te achterhalen om welke redenen zijn aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Verzoeker betoogt dat de beschikbaarheid van de medische zorgen in het land van herkomst, in Armenië niet reëel, onzeker en niet van aanvaardbare kwaliteit zijn. Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat de aanvraag ongegrond is.

De Raad stelt vast dat deze kritiek niet in verband kan worden gebracht met de *in casu* bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt immers geen uitspraak gedaan over de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen in Armenië, doch wordt vastgesteld, en dit op grond van het omstandig advies van de ambtenaar-geneesheer, dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij lijdt aan een aandoening *"die een actueel reëel risico inhoudt voor betrokkenes leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het land van herkomst is"*. Nog onder verwijzing naar het omstandige advies van de ambtenaar-geneesheer heeft de gemachtigde van de staatssecretaris gemotiveerd dat *"gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige medische aandoening laat niet toe de actuele noodzaak tot medische behandeling te bevestigen, noch de beschikbaarheid ervan te beoordelen in het land van herkomst."*

Verzoeker betwist voornoemde motieven niet. Verzoekers kritiek dat medische zorgen niet beschikbaar zijn in Armenië, gaat derhalve volstrekt voorbij aan de werkelijke inhoud van de bestreden beslissing, met name dat de beschikbaarheid van medische zorgen niet kan worden beoordeeld, en dit gelet op het gebrek aan een duidelijke identificatie van een actuele ernstige medische aandoening. Verzoekers kritiek kan dan ook niet dienstig in verband worden gebracht met de bestreden beslissing.

Gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Armenië, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen. De rapporten waar verzoeker naar verwijst, doen hieraan geen afbreuk. Bovendien werden deze pas voorgelegd bij het verzoekschrift voor deze Raad en kon de gemachtigde van de staatssecretaris hiermee geen rekening houden bij het nemen van de bestreden beslissing. Terwijl het de Raad als annulatierechter niet toekomt zich in de plaats te stellen van de ambtenaar-geneesheer noch van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

Ook verzoekers kritiek dat de ambtenaar-geneesheer het advies had moeten inwinnen van een onafhankelijk psychiater, kan niet worden aangenomen.

De bestreden beslissing steunt op het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer die zoals blijkt uit het administratief dossier zich heeft gesteund op het door verzoeker bijgebracht medisch getuigschrift *d.d.* 1 juni 2011, opgesteld door Dr. C. B, huisarts. Artikel 9ter, § 1, tweede alinea voorziet dat er een advies wordt verschaft door een ambtenaar-geneesheer die zonedig de vreemdeling kan onderzoeken en bijkomend advies kan inwinnen van deskundigen. Het is aan de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven.

De gemachtigde handelde na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers dossier daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC